

prima instanță: L. Lupașco
instanța de apel: D. Manole, B. Bîrca, E. Clim

nr. 2ra-665/16

ÎNCHEIERE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Petru Pogurschi

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Tetiscom” împotriva lui Petru Pogurschi cu privire la încasarea sumei
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2015 prin care a
fost respins apelul declarat de Petru Pogurschi și menținută hotărârea Judecătoriei
Rîșcani, mun. Chișinău din 28 ianuarie 2015, prin care a fost admisă acțiunea

constată:

La 12 iulie 2013, SRL „Tetiscom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Petru Pogurschi cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 01 martie 2012, între SRL „Tetiscom” și Petru Pogurschi a fost încheiat contractul de locațiune a autoturismului de model Vectra, anul producerii 1992, n/î CIY 640.

Susține că la 01 martie 2012, în baza actului de predare-primire a autoturismului, locatarului Petru Pogurschi i-a fost transmis de către locatorul SRL „Tetiscom”, în folosință și posesiune temporară autoturismul menționat.

Având în vedere prevederile art. 875 Cod civil, indică că pârâtul nu și-a onorat obligația de plată a chiriei.

Menționează că în vederea soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, întreprinderea a expediat pârâtului somația din 27 decembrie 2012 cu privire la rezilierea contractului de locațiune din 01 martie 2012, restituirea bunului mobil și încasarea datoriei de 45300 lei, calculată pentru perioada de 01 martie 2012 – 27 decembrie 2012.

Relatează că pârâtul a expediat scrisoare nr. 01 din 12 ianuarie 2013 la somația din 27 decembrie 2012, potrivit căreia a recunoscut contractul menționat și suma pentru locațiune prevăzută de părți în mărime de 150 lei/zi, a fost de acord cu rezilierea contractului pe cale amiabilă, dar nu a recunoscut datoria solicitată.

Sușține că SRL „Tetiscom” a expediat în adresa pârâtului răspunsul din 18 ianuarie 2013 la scrisoarea din 12 ianuarie 2013, solicitând în mod repetat restituirea bunului menționat și achitarea datoriei pentru locațiunea bunului mobil până la 31 ianuarie 2013.

Având în vedere prevederile pct. 3.4 și 4.2.3 din contractul de locațiune a autoturismului din 01 martie 2013 și art. 892 și 908 Cod civil, remarcă că datoria pârâtului pentru locațiunea autoturismului menționat, la 14 iunie 2013 constituie 50850 lei, datorie calculată pentru perioada de 01 martie 2012 – 02 februarie 2013, reieșind din formula: 339 zile întârziere x 150 lei/zi.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 9, 512-514, 572, 602, 610, 617, 619, 875, 892, 908 Cod civil, art. 7, 8, 90, 94, 96, 166, 167, 174 și 175 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea datoriei de bază în sumă de 50850 lei, a dobânzii de întârziere – 1636,67 lei, a taxei de stat – 1574 lei, precum și a cheltuielilor de asistență juridică – 6500 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 ianuarie 2015 a fost admisă acțiunea integral, încasat de la Petru Pogurschi în beneficiul SRL „Tetiscom” suma de 50850 lei cu titlu de datorie, suma de 1636,67 lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 1574 lei cu titlu de taxă de stat, suma de 6500 cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice și 2400 lei cu titlu de cheltuieli pentru avansarea procedurii de executare a încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 iulie 2013, iar în total suma de 62960,67 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2015 a fost respins apelul declarat de Petru Pogurschi și menținută hotărârea primei instanțe.

La 27 ianuarie 2016, Petru Pogurschi a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate, cu trimiterea pricinii spre rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Sușține că la ședința instanței de fond dânsul nu s-a prezentat, dar a depus cerere de amânare a ședinței din motive de sănătate, menționând că certificatul medical va fi anexat la materialele dosarului ulterior, din considerentul că instituția medicală eliberează certificatele medicale la momentul expirării concediului medical.

Afirmă că în momentul în care a făcut cunoștință cu materialele dosarului la 22 ianuarie 2016, a stabilit că în dosar nu este anexat niciun aviz de recepție ori semnătura pe recipisa de confirmare, deși instanța de apel a stabilit că dânsul a fost înștiințat legal prin aviz de recepție și conform recipiselor.

Consideră că instanțele ierarhic inferioare i-au încălcat dreptul la legitima apărare.

Remarcă că instanța de fond nu a constatat toate circumstanțele pentru soluționarea pricinii, încălcându-i dreptul la apărare, deoarece dânsul nu a știut despre data, ora și locul petrecerii ședinței de judecată, nefiind înștiințat legal nici în instanța de fon, nici în instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 18 noiembrie 2015, însă careva acte care ar demonstra recepționarea acestora de către recurent, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2015 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Petru Pogurschi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Petru Pogurschi, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Petru Pogurschi ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Petru Pogurschi se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță